

تهیه آنتی هیومن در سرم بز و خرگوشهای ایرانی

طاهره زندیه* و عذرا گیاهاشمی*

واژه‌های کلیدی: آنتی هیومن گلوبولین، خرگوش، بز، سرم

چکیده

آنتی هیومن سرم در بز و خرگوشهای ایرانی بوسیله تزریق سرم O همراه با فروند اجوانت بعنوان پادکن بدست آمد، عیار بالاتر از ۴۰۹۶ در خرگوش و ۲۰۵۶ در بز بدست آمد که از نظر کیفیت و کمیت بررسی شد و نتایج بسیار خوبی بدست داد.

سراغاز

نسبت کومبس یا واکنش آنتی گلوبولین بطور گسترده‌ای در سرو لوژی گروههای خونی بکار می‌رود و توسط آن پادتن‌های ناکامل که بطور اولیه به سلولها چسبیده‌اند تشخیص داده می‌شود.

اصول و پایه این آزمایش اولین بار در سال ۱۹۰۸ توسط مورشی شرح داده شد (۴). ولی در سال ۱۹۴۵ توسط کومبزو همکارانش (۱) بصورت متداول در طب بالینی مورد استفاده قرار گرفت، که توانستند پادتنهای ناکامل گروه خونی را مشخص کنند. (کومبس غیر مستقیم) و همچنین برای تشخیص بیماری، همولتیک نوزادان بکار برده شد (کومبس مستقیم) که حساسیت گلوبولها را در داخل بدن بررسی کردند و بعد از پیدایش این تست درمان بوسیله انتقال خون در این نوزادان وسیله مطمئن شناخته شد.

پادتنهای گروههای خونی معمولا "گلوبولین هستند که متعلق به یکی از کلاسهای ایمنوگلوبولین می‌باشند. این ترکیبات گلوبولین‌ها با هم متفاوت هستند که برای تشخیص آنتی‌بادی نوع ۲ و غیر ۲ آنرا باید استاندارد کرد فانلوگم در سال ۱۹۵۰ (۵) ثابت

* سازمان انتقال خون ایران، خیابان استاد نجات‌الهی ۱۳۸

کرد که آنتی هیومن گاهی اوقات با سلولهای حساس شده بوسیله آنتی آر + اچ پدیده پروزون نشان می دهد که این پدیده با آنتی بادی غیر γ کمتر دیده می شود
از بین حیوانات خرگوش بیشتر از سایر حیوانات برای تهیه آنتی گلوبولین انسانی مورد استفاده قرار می گیرد هرچند که دانس فورد و همکاران در سال ۱۹۵۷ (۲) از حیوانات دیگر مثل بز نیز بطور موفقیت آمیزی استفاده کردند بطور معمول از سرم انسانی گروه O ، گاما گلوبولین رسوب داده شده بوسیله سولفات آمونیم ، یا فرکشنهای آن می توان بعنوان آنتی ژن استفاده کرد که ما از سرم انسانی گروه O همراه با اجوانت فر وید کامل و یا ناکامل بعنوان ایمونوژن در حیواناتی مثل خرگوش و بز استفاده کردیم .

نمونه گیری و روش بررسی

۱ - حیوانات . خرگوشهای سفید با وزن بین ۴ - ۲ کیلوگرم و بز قهوه ای ۳۲ کیلوگرم بکار برده شد .

۲ - آنتی ژن (ایمونوژن) : سرم تازه گروه خونی O به حجم مساوی با اجوانت فر وید کامل یا ناکامل مخلوط گردید که محلول نهائی باید از نظر قوام شبیه خمیر دندان و کاملاً آمولسیون باشد بطوری که اگر یک قطره از آن را در آب بریزیم پخش نشود .
۳ - روش ایمن کردن :

قبل از هرگونه تزریق مقداری خون از خرگوشها و بز برای تعیین گروه و تعیین خود پادتن گرفته شد . سپس یک سی سی مخلوط سرم O و اجوانت فر وید کامل در عضله یا تزریق شد که بعد از تزریق حیوان هیچگونه عکس العمل کلینیکی نشان نداد .
تزریق دوم چهار هفته بعد بوسیله یک سی سی سرم O بعلاوه اجوانت ناکامل در عضله یا انجام گرفت و چهار هفته بعد تزریق سوم مانند تزریق دوم انجام شد و تزریقات بعدی در صورت پائین آمدن تیتتر بهمین صورت انجام می گیرد .

قبل از اولین تزریق بعنوان کنترل از خرگوشها خونگیری بعمل آمده همچنین ۲۱ روز بعد از اولین تزریق و ۱۲ روز بعد از تزریقات یاد آور خونگیری بعمل آمد . خونها بعد از ۲۴ ساعت جداسازی شد و سرم آن جدا گردیده و بوسیله ۲۰ دقیقه حرارت ۷۰ درجه یا یک ساعت ۶۳ درجه غیرفعال گردید . روش ایمونیزاسیون بز شبیه خرگوش است با این تفاوت که مقدار آنتی ژن مورد نیاز ۵ میلی لیتر در هر بار می باشد .

۴ - عیارسنجی :

سرم خرگوشها و بز بطور سریال با سرم فیزیولوژی رقیق گردید و با سلولهای مختلف بشرح زیر تست شد و نتیجه آگلوتیناسیون بعد از زمان لازم برای هر کدام بررسی گردید . سلولهای O مثبت حساس شده (با آنتی دی بصورت رقیق نشده همچنین به نسبت $\frac{1}{2}$ و $\frac{1}{4}$ و $\frac{1}{8}$ رقیق شده در حرارت ۳۷ درجه و بمدت یکساعت) و سلول مثبت حساس نشده .

سلول O منفی سلول A_1B منفی و سلول O مثبت حساس شده با آنتی کر سرد یا کمپلمان .

۵ - روش فرمالیزاسیون :

یک روش دیگر نیز برای ایمن کردن بکار برده شد و باروش قبلی مقایسه گردید . برای اینکار ۲ خرگوش سفید با وزن بالاتر از ۲ کیلوگرم انتخاب گردید

در این روش از سلولهای خود خرگوش بعنوان کاریر^۱ استفاده شد تا ناخالصی نداشته باشد . از هر خرگوش ۱۰ سی سی خون گرفته شد و بعد از ۲۴ ساعت سرم آن جدا گردید و سلول ۴ بار با سرم فیزیولوژی شسته شد سپس ته نشین^۲ سلولی آن با محلول فرمالین سالین بعلاوه سود $\frac{1}{10}$ - نرمال و $\frac{6}{8}$ = پی اچ بمدت ۲۴ ساعت در ۳۷ درجه نگهداری گردیده سپس ۴ بار با سرم فیزیولوژی با دوره ۱۰۰۰ شسته شد و دوباره مدت ۲۸ روز با محلول فرمالین سالین در ۳۷ درجه نگهداری شد . بعد از ۲۸ روز ۴ بار با سرم فیزیولوژی با دور ۱۰۰۰ شسته شد و محلول ۴ % تهیه گردید و این سلولهای ۴ % با حجم مساوی با محلولی که به نسبت ۱/۰ میلی لیتر سرم و ۵ قطره آنتی D و ۵ قطره آنتی لوئیس تهیه شده مخلوط گردید و یکساعت در حرارت اطاق انکوبه شد و بعد ۴ بار با سرم فیزیولوژی شسته و تست کومبس روی آن انجام گرفت و در صورت مثبت بودن با آنتی هیومن بعنوان آنتی ژن مورد استفاده قرار می گیرد .

برای تزریق از رقت ۰/۲ محلول بدست آمده بالا استفاده شد و هفته ای ۲ بار بمدت یکماه و هر بار یک سی سی در رگ گوش خرگوش تزریق گردید . و ۱۰ روز بعد از آخرین تزریق برای بررسی نتیجه خونگیری بعمل آمد .

یافته‌ها

خوشبختانه قبل از اولین تزریق هیچگونه پادتن غیرطبیعی در خرگوشها و بز دیده نشد و جواب آگلوتیناسیون منفی بود. بعد از اولین تزریق آنتی هیومن بمقدار ناچیز در خرگوشهای حساس شده بوسیله O سرم دیده شد ولی بعد از تزریق بعدی تیترا آنتی سرم بتدریج بالا رفت ولی در ۴ خرگوش با اینکه از نظر وزن و نژاد یکسان بودند افزایش تیترا متفاوت بود و در بعضی از آنها تا رقت $\frac{1}{4096}$ دیده شد که در جدول شماره یک مشخص شده در ۲ خرگوش دیگر که با سلولهای فرمالیز شده ایمونیز شده‌اند نیز تیترا آنتی سرم افزایش یافت که جدول شماره دو مشاهده می‌شود. مشابه خرگوشها در بز نیز بعد از تزریق افزایش آنتی سرم دیده شد ولی در تزریق اول عیار خیلی پائین بود و در تزریقات بعدی افزایش پیدا کرد تا رقت $\frac{1}{2560}$ که در جدول شماره سه مشاهده می‌شود آنتی سرم تهیه شده به آزمایشگاه برای مصرف فرستاده شد. روی ۶۵۸ نمونه آزمایش شد که جواب قابل قبول داده شد.

گفتگو

همانطور که قبلاً " اشاره شد آنتی گلوبولین تست یک روش سرم شناسی است که در تعیین گروههای خونی و تشخیص بیماری همولتیک نوزادان بکار می‌رود. برای تهیه آنتی هیومن سرم معمولاً " از خرگوش و بز استفاده می‌شود. بهترین خرگوش نوع چین چیلو و قهوه‌ای است که در کارخانه بیوتست آلمان از این خرگوشها استفاده می‌کنند که بعد از تزریقات و بالارفتن عیار سرم آنها را می‌کشند و از سرم آنها جهت آنتی سرم استفاده می‌شود و گوشت آنها جهت تهیه غذا برای سگها و از پوست آن جهت تهیه لباس استفاده می‌شود و چون کارخانه بزرگی است امکان این نوع استفاده‌ها وجود دارد ولی در ایران اگر از این نوع خرگوشها استفاده شود مقرون به صرفه نیست و بسیارگران تمام می‌شود. لذا از خرگوشهای سفید با وزن بین ۳ - ۲ کیلو استفاده شد خوشبختانه این خرگوشها خیلی خوب جواب دادند و پادتن غیرطبیعی نیز نداشتند.

البته در خرگوشها و بز مورد استفاده قبل از تزریق آگلوتیناسیون کاذب دیده شد که بعد از مخلوط کردن با حجم مساوی با سرم فیزیولوژی و ۲۰ دقیقه حرارت در ۷۰ درجه پادتن غیرطبیعی از بین رفت و احتیاج به جذب نداشت و در صورتی که این پادتن حذف نشود

جدول شماره ۱ - نتیجه بدست آمده از آزمایش آنتی هیومن (سرم خرگوشهای آیم شده بوسیله سرم O و اجوانت) .
 a = عیار سرم رقیق شده که واکنش مثبت داده .
 b = واکنش منفی

زمان افکوباسیون (دقیقه)	۱۲ روز پس از سومین تزریق	۱۲ روز پس از دومین تزریق	۱۲ روز پس از اولین تزریق	شماره خرگوشها	یاخته های مورد استفاده
۵	۲۰۴۸ - ۴۰۹۶	۱۰۲۴ - ۴۰۹۶	۱۶۰ - ۴۰۰ ( )	۴	یاخته های O ⁺ حساس شده با آنتی D بطور قوی
۵	۱۰۲۴ - ۴۰۹۶	۱۰۲۴ - ۴۰۹۶	۱۲۰ - ۴۰۰	۴	یاخته های O ⁺ حساس شده با آنتی D بطور متوسط
۵	۳۲۰ - ۴۰۹۶	۱۲۸ - ۴۰۹۶	۸۰ - ۲۰۰	۴	یاخته های O ⁺ حساس شده با آنتی D بطور ضعیف
۵	-	-	- ( )	۴	یاخته های O ⁺ حساس شده
۱۵	-	-	-	۴	یاخته های O ⁻
۱۵	-	-	-	۴	یاخته های A ₁ B ⁻
۱۵	۳۲۰ - ۶۴۰	۲۰۰	۴۰ - ۸۰	۴	یاخته های O ⁺ حساس شده با کیلمان

جدول شماره ۲ - نتیجه بدست آمده از آزمایش آنتی هیومن (سرم خرگوشهای

ایمن شده بوسیله یاخته‌های فرمالیز شده .

$a =$ عیار سرم رقیق شده که واکنش مثبت داده

$b =$ واکنش منفی

یاخته‌های مورد استفاده	شماره خرگوشها	۲۰ روز بعد از تزریق	زمان انکوباسیون (دقیقه)
یاخته‌های O^+ حساس شده با آنتی D بطور قوی	۲	۱۲۸۰ (a)	۵
یاخته‌های O^+ حساس شده با آنتی D بطور متوسط	۲	۶۴۰ - ۱۲۸۰	۵
یاخته‌های O^+ حساس شده با آنتی D بطور ضعیف	۲	۱۶۰ - ۳۲۰	۵
یاخته‌های O^+ حساس نشد	۲	- (b)	۵
یاخته‌های O^-	۲	-	۱۵
یاخته‌های $A_1 B^+$	۲	-	۱۵
یاخته‌های O^+ حساس شده با گمپلمان	۲	۶۴۰	۱۵

جدول شماره ۳ - نتیجه بدست آمده از آزمایش آنتی هیومن (" بز ")
 $a =$ عیار سرم رقیق شده که واکنش مثبت داده
 $b =$ واکنش منفی

زمان انکوباسیون (دقیقه)	۱۲ روز پس از سومین تزریق	۱۳ روز پس از دومین تزریق	۲۱ روز پس از تزریق	یاخته‌های مورد استفاده
۵	۲۵۶۰	۶۴۰	۶۴۰ (a)	یاخته‌های O^+ حساس حساس شده با آنتی D بطور قوی
۵	۲۵۶۰	۶۴۰	۱۶۰	یاخته‌های O^+ حساس شده با آنتی D بطور متوسط
۵	۲۵۶۰	۸۰	(b) -	یاخته‌های O^+ حساس شده با آنتی D بطور ضعیف
۵	-	-	-	یاخته‌های O^+ حساس نشده
۱۵	-	-	-	یاخته‌های O^-
۱۵	-	-	-	یاخته‌های $A_1 B^-$
۱۵	۸۰	۴۰	-	یاخته‌های O^+ حساس شده با کمپلان

می‌توان با عمل جذب با گلبولهای قرمز پادتن غیرطبعی را از بین برد، از طرف دیگر مولیسون در سال ۱۹۷۲ (۳) نشان داد که در بعضی از حیوانات آنتی گلوبولین قوی با عیار بالا بدست می‌دهد ولی پادتن خودی با عیار پائین نیز ایجاد می‌شود که با رقیق کردن سرم آنتی‌بادی خودی از بین می‌رود. بهر حال راههای مختلفی برای از بین بردن پادتن‌های غیرطبعی وجود دارد که در حیواناتی که ما استفاده کردیم حرارت ۷۰ درجه ورقیق کردن توانست کلیه ناخالصیها را از بین ببرد.

معمولا برای تهیه آنتی گلوبولین باطیف واکنش وسیع گاما گلوبولین را با محلول سولفات آمونیوم رسوب می‌دهند یا از سرم کامل گروه O استفاده می‌شود و برای حذف پادتن‌های ناخالص می‌توان از گلبولهای خود حیوان بعنوان حامل استفاده کرد که در این حال پادتن را روی گلبولهای خود حیوان می‌چسبانند و تزریق می‌کنند که در این حال ناخالصی کمتر دیده می‌شود. ما از ۲ روش استفاده کردیم یکی روش تهیه پادتن بوسیله سرم O و دیگر روش یاخته‌های خود حیوان بعد از فرمالیز کردن پادتن و تزریق در رگ حیوان که در هر دو حال جواب خوب بود ولی روش اول را ترجیح می‌دهیم زیرا اولاً؛ عیار آنتی‌سرم بالاتر بود و ثالثاً "راحت‌تر و سهل‌تر است". همچنین در خرگوش‌بوز نیز مقایسه بعمل آمد هر دو نتیجه خوب است ولی بز برای کارهای جاری بهتر است زیرا قوی‌تر است و عمر طولانی‌تر دارد و سرم زیادی می‌توان از آن بدست آورد و حتی می‌توان روش پلاسمافرز را انجام داد و گویچه‌های قرمز حیوان را به او برگرداند و سرم بیشتری بدست آورد کاری که کارخانه بیوتست آلمان برای تهیه سرم در حیوانات انجام می‌داد. آنتی‌هیومن بدست آمده را می‌توان در ۲۰ - درجه و ۴ درجه نگهداری کرد که برای افزایش طول عمر به آن گلیسین اضافه کردیم و در درجه حرارت ۴ درجه و ۲۰ - درجه بدون گلیسین و با گلیسین بمدت ۴ ماه نگهداری کردیم که بهترین جواب در ۴ - درجه و ۲۰ - درجه با گلیسین بود که نشان می‌دهد با افزودن گلیسین مدت طولانی‌می‌توان آنرا نگهداری کرد.

سپاسگزاری

در خاتمه نویسنندگان این گزارش صمیمانه از برادر احمد متمنی که در مقام معاونت سازمان انتقال خون ایران همه‌گونه مساعدت را در فراهم آوردن امکانات انجام این مطالعه مبذول داشتند سپاسگزاری می‌نمایند

کتابنامه

1. Coombs, R.R.A; Mourant, A.E. and Race, R.A.A; New Test for the detection of weak and incomplete Rh agglutinins. Brit, J.Exp. Path; 26; 255, 1945.
2. Dunsford, I. and Bowley, C.C; the production of anti-human Globulin (coombs Reagent) in goats, Y. clin path; 10: 29, 1957.
3. Mollison, P.L; Blood Transfusion in clinical Medicine. 5th Ed; Black well, London, P. 413, 1972.
4. More Schi, C., Neue Tatschen uben die Blut Korperchen agglutination. Zbi.Bakt. (IAbt, Orig) 46: 49, 1908.
5. Vanloghem, J.J.; Kresner, M.; Coombs. R.R.A. and Roobents, G.F.; Observations on a prozen phenomenon Encaunted inusing the Anti-globulin sensitization Test, Lancet, II: 729, 1950.